

Права вера није лични ударнички подвиг, него је вера Цркве

На празник Светих апостола Петра и Павла, 12. јула 2026. јодине, Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије је служио свету Литургију у храму Светог Саве на Врачару, уз молитвено учешће питомаца 147. класе Војне академије и 12. класе Медицинског факултета Војномедицинске академије.

После читања јеванђелског зачала о исцељењу одузетог Светејши Патријарх је беседио:

— Вера није лични ударнички подвиг неког од нас појединачно, гаранција да ћемо бити мили Богу и да ће нас Он препознати као своја чеда, него вера четворице, вера Цркве. Наша је вера спасоносна, наша је вера терапеутска, зато што је вера Цркве, зато што је вера заједнице. Нико не може рећи да је сам себи довољан и сваком је потребно да има подршку ближњег, на шта подсећа Свети апостол Павле када каже: „Носите бремена једни другима“ (Гал 6,2).

— Потребан нам је други, потребна нам је Црква, вера Цркве. И вером Цркве, а то значи и нашом вером и нашом молитвом, биће и другима боље и биће и други бољи. Уколико имамо замерке према томе, с друге стране да они који

су око нас, да и такозвани свет који у злу лежи наноси нам ударце, оптерећен је мржњом, егоизмом и самољубљем. Иако нам све то смета, морамо знати да нас Господ позива да наша молитва за све и за њих, како и говоримо на светој Литургији, буде јача, да наша вера буде снажнија. И што ми будемо снажнији, јачи, бољи Богу, бољи себи, бићемо бољи и сваком човеку и свакој заједници. Зато није чудо што данас славимо, браћо и сестре, празник Светог апостола Петра и Павла, јер могу ли бити међу собом различитији људи од ове двојице? Један неук, прост рибар, други учен ревнитељ вере за Бога. Али један, то јест Петар, слаб, испуњен страхом, трипут се одриче Господа када је дошао његов живот у опасност, а други опет живи у ревности, али без расуђивања, без милосрђа, па онда и један и други у сусрету са Христом доживљавају преображај. Први покајање које га чини непоколебљивим темељем вере, а други преображен постаје апостол народа, онај који разноси и проноси реч Христову кроз читав свет. А опет, не само да су различити, него имају и неспоразуме, свађе и расправе међу собом. Међутим, они ипак показују да су једно. Једно, јер је један Христос и они су једно у Њему. Та различитост није била разлог и повод да овековече дистанцом свој однос, не, него обогаћујући један другог и будући да је свако у свом животу имао Христа као центар, они јесу једно, а то је и Црква.

— Није Црква заједница истоветних јединки, истоветних у начину мишљења, не, него је то заједница различитих дарова, али истовремено заједница која је једна и јединствена јер има једну главу, једнога Господа Христа. И зато је Господ апостолима Петру и Павлу, као и другима, све оно што Он јесте предао, да они исцељују, да они чине чуда, најпре васкрсавајући душе, будећи веру у људима, а онда као последицу истинске и праве вере да омогуће да благодат Божја дејствује, да она буде присутна у простору вере, исцељује и личности, појединце, али и читаве заједнице. Нека би зато Господ дао да Свети апостоли Петар и Павле својом ревношћу, својом вером, својим поверењем у Христа, преображени покајањем буду нам узор, али и заштитници пред Господом кога ми славимо као Једног у Тројици Бога, Оца и Сина и Светог Духа, сада и увек и у векове векова. Амин — закључио је Светејши Патријарх.

Беседу Његове Светости Патријарха Порфирија у целости можете прочитати [ОВДЕ](#).

На крају свете Литургије Његова Светост је служио молебан поводом успешног завршетка школовања 147. класе Војне академије и 12. класе Војномедицинске академије.

После свете Литургије на Петровдан, 12. јула 2026. године, Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије је учествовао у акцији добровољног давања крви коју је у Парохијском дому храма Светог Саве на Врачару организовао Завод за трансфузију крви Србије, у сарадњи са Српском Православном Црквом.

Његова Светост Патријарх је редован учесник у акцијама добровољног давања крви и позива благоверни народ да увек подржи ове човекољубиве акције.

Предстојатељу Српске Православне Цркве Патријарху Порфирију су саслуживали: преосвећена господа епископи великобританско-ирски г. Нектарије и умировљени макаровски г. Гедеон; протојереји-ставрофори Радивоје Панић и Димитрије Касапис; протојереј Ђорђе Стојисављевић, шеф Кабинета Патријарха српског; протојереји Ненад Јовановић, Драган Шовљански, Предраг Докић и Немања Петровић; јереји Александар Секулић, Славко Папић и Немања Калем; протођакон Драган Радић; и ђакони Василије Перић, Никола Масникоса, Никола Рашковић и Владимир Јовић.

